

Abstrakt

Tématem této práce je využívání kooperativních strategií ve výuce na vysoké škole.

Tato práce se na základě metody porovnávání popisuje, jak probíhá výuka teoretického a praktického předmětu na vysoké škole a pokouší se zjistit, je-li vůbec možné implementovat kooperativní strategie do vysokoškolské výuky obou předmětů, a z těchto zjištění se pokouší o konkrétní doporučení do budoucna.

Teoretická část práce se zaměřuje na tři oblasti. Nejprve se stručně věnuje popisu historie výzkumu skupin a jejich využití pro socializaci a učení, soustředí se hlavně na důležité mezníky v historii kooperativního učení ve 20. století, které nejvíce ovlivnily využití strategií kooperativního učení ve výuce. Dále shrnuje výsledky vybraných výzkumů z hlediska kooperativního učení prováděných na VŠ a závěrem se zabývá postavením kooperativního učení na vysoké škole v zahraničí, konkrétně v USA, v Evropě, v Rusku a také v České republice.

Empirická část začíná definováním výzkumné otázky, která zní: Jak probíhá výuka teoretického a praktického předmětu na vysoké škole a co se přesně z hlediska kooperativních strategií ve výuce děje, proč se tak děje a zda existuje prostor pro případnou změnu ve vyučovacím procesu? Práce zjišťuje, zda a jak se od sebe liší výuka teoretického a praktického předmětu na vysoké škole, jak je možné implementovat kooperativní strategie do dvou odlišných předmětů a s jakým výsledkem. Dále je rozpracována do dílčích šesti specifických otázek, které se staly kapitolami empirické části. Závěr práce se pokouší shrnout výsledky vlastních zjištění jak v teoretické tak i praktické části a snaží se zhodnotit, jakým přínosem pro vysokoškolskou výuku implementace kooperativních strategií může být a kam se může v budoucnu dále ubírat.

Klíčová slova:

Kooperativní strategie, práce ve skupinách, kooperativní učení, sociální dovednosti studentů, efektivita, teoretický předmět, praktický předmět.